

Канюк Іван Васильович(Одеса) – магістрант соціально-гуманітарного факультету Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

ОСВІТА ОСОБИСТОСТІ

Особистість — поняття багате за змістом, що включає не лише загальні і особливі ознаки, а й поодинокі, унікальні властивості людини. Те, що робить людину особистістю, - це його соціальна індивідуальність, тобто сукупність характерних для людини соціальних якостей. Але й природна індивідуальність робить свій вплив на розвиток особистості та її сприйняття. Соціальна індивідуальність людини не виникає на порожньому місці або тільки на основі біологічних передумов. Людина формується у конкретному історичному часі і соціальному просторі, в процесі практичної роботи і виховання. Тому особистість як соціальна індивідуальність - це завжди конкретний підсумок, синтез і взаємодія дуже різноманітних факторів. І особистість тим значніше, чим більшою мірою вона акумулює соціально-культурний досвід людини і в свою чергу вносить індивідуальний внесок у його розвиток.

Соціальна особистість складається у спілкуванні людей, починаючи з первинних форм спілкування матері з дитиною. По суті справи вона представляє як система соціальних ролей людини, в різних групах, думкою яких він дорожить. Всі форми самоствердження у професії, суперництві і т. д. формують соціальну структуру особистості.

Освіта і суспільство нероздільні. Будь-які проблеми, з якими стикається суспільство, неминуче позначаються на сфері освіти. Водночас, саме сфера освіти, відгукуючись на суспільні й цивілізаційні виклики, реагуючи на них, істотно впливає на розвиток певних культурних програм у суспільстві, основних тенденцій його розвитку.

Сфері освіти, зрештою, належить чимала частка відповідальності за численні негативні суспільні явища, появу кризи у духовній сфері, формування культурного ландшафту загалом і відповідного йому типу особистості зокрема. Найважливішим аспектом цього складного і комплексного процесу є формування, чи пак виховання молоді.

В освіті України почався новий етап розвитку, пов'язаний зі зміною менталітету суспільства та особистості, ціннісних орієнтацій молодого покоління. Пошук нових пріоритетів пов'язаний із визначенням шляхів формування традиційних національних цінностей, що мають більше, ніж особистісне значення; критичним аналізом західних ціннісних орієнтирів; визначенням взаємозв'язку інформаційних ресурсів та особистісної культури людини. Сучасна освіта потребує навчально-виховних програм, спрямованих на вивчення людини, її морального та духовного світу, її самовдосконалення та саморозвитку, на вміння орієнтуватися в соціокультурному середовищі, на цілісну організацію освітнього простору.

Як підсумок, слід зазначити, що освіта – це соціальний інститут, який характеризується, з одного боку, традиційною автономністю, з іншого – це джерело запровадження суспільних інновацій. Роль освіти в умовах інформаційного суспільства особливо зростає, адже не матеріальний капітал, а інтелектуальний стає засобом виробництва. Розвиток системи освіти великою мірою свідчить про розвиток суспільства. Вироблення чіткої концепції розвитку освіти, сформування на основі цього культурної програми розвитку суспільства свідчить про високий розвиток цього суспільства.

Молодь – це найактивніша, наймобільніша соціальна група. На неї покладається відповідальність визначення вектора суспільного розвитку. Молодь

проходить етапи соціалізації через інститут освіти і значною мірою інститут освіти формує молоду людину як особистість: з особливим набором норм і цінностей. Цей ціннісний набір у процесах подальшої соціалізації засвоюється і трансформується, залежно від вимог часу і конкретно історичних умов. Саме дисфункції у сфері освіти сприяють поширенню культурних дисфункцій суспільства, появі криз у духовній сфері, аномії та ін.